

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 228/2016
18.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца А.В.С. АД из Б., чији је пуномоћник Б.Р., адвокат из Б., против тужене М.Т. из Ч., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Чачку и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 18.05.2016.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Чачку.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем П 3712/2015 од 10.12.2015. године, Основни суд у Чачку огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и списе је доставио Првом основном суду у Београду, као месно надлежном.

Први основни суд у Београду није прихватио надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 са изменама) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Чачку.

Тужилац је, као извршни поверилац, Основном суду у Чачку 26.05.2014. године, поднео предлог за извршење против М.Т. из Ч., као извршног дужника, ради наплате дуга, на основу веродостојне исправе, у коме је предложио да суд донесе решење о извршењу и спроведе извршење обавезивањем извршног дужника да у року од три дана од пријема решења исплати у целости

потраживање извршног повериоца на основу издате менице, а ради се о дугу по основу одобреног кредита са меницом као средством обезбеђења. Решењем Основног суда у Чачку Ив 1361/14 од 09.10.2014. године, усвојено је предложено извршење, али је на наведено решење о извршењу извршни дужник изјавио приговор 30.10.2014. године. Основни суд у Чачку је решењем Ив 1361/14 од 18.09.2015. године ставио ван снаге решење о извршењу Основног суда у Чачку Ив 1361/14 од 09.10.2014. године у делу у коме је одређено извршење, наводећи да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога. Тужилац је, поднеском од 03.12.2015. године, након упуштања у расправљање, истакао приговор месне надлежности.

Одредбом члана 19. ЗПП, прописано је: суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1.); а ако се тужба не доставља туженом, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема тужбе (став 2.); суд може да се по приговору месне надлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.); а ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне надлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од 8 дана од дана изјављивања приговора (став 4.).

Одредбом члана 39. ЗПП, прописано је да је за суђење месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Одредбама члана 65. ЗПП прописано је: ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1.); ако је законом прописано да су за суђење месно надлежна два или више домаћих судова, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди један од тих судова или неки други стварно надлежан суд (став 2.); споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3.); исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4.).

Имајући у виду да је тужилац поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, Основном суду у Чачку, као суду опште месне надлежности за туженог, а да при том није тражио да се у случају приговора извршног дужника, предмет уступи суду уговорене надлежности, те да је након одлуке о приговору извршног дужника против решења о извршењу, управо тужилац, што је супротно члану 19. став 3. и 4. ЗПП, изјавио приговор месне надлежности, то, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају тужилац није могао да мења свој избор месне надлежности из уговора о кредиту у коме је уговорена и месна надлежност, нити да у овој фази поступка истиче приговор месне надлежности. Стога је у конкретном случају за поступање у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Чачку.

На основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.